

EUSKAL POESIA AZTALLUAN

Euskal poesiaz idatzitako guztia, izan bedi geure kulturari dagokionezko. Sarri otsegiten diguna: arlo askotan euskaldunok nabarmen ba gara ere, orren gaiñezgain ez gabiltzala kultur-azian. Zerbait dakigula ustetan, pellokeri galantak botaten ditugu, idatziz eta itzez. Au bai, asko dakigula-koan, iñoren guztia arbuiatu eta zabor-saskira! Joko matxarra, erriak danon arnasa bear dauan orduan, kemenak olan erretea.

Poesia ere bear dugu euskal arima edertzeko. Literatura guztiak, leen eta orain, olerkia landu izan dute erria kulturatzeko, jakituriz maillaz-mail goratzeko. Poeta onak dauzkan erriari zorionak ezpain-gozoz irri egingo dio, ez izan zalantzik. Guk ere, ba, landu dezagun olerkia. «Orduen Liturgia»-k ez digu alperrik otoizten eska dezaigula Jainkoari ertilarien alde, one-la esanik: «Zuk eman diezu, Jauna, ertilariei, *Zuregundik* datorren edertasuna agertzeako eskua» (860 of.).

Ez duzu lan exkaxa, ertilaria dagitena; etxean, atzean, leenengo mailan lerrotuak, beti egon izan dira olerkariak. Hori zehaztu du gizonak bere arima. Giza-barrenak eskeiñi ederra ta maledi. Jaso, biak dituzu nolarebait sorburua goian dutenak. Kezkaz zein estabiliñaz, eta ortan adierazitako dana, zentzun zeatz gabe maiz, olerkia di bultzak eta adimenak, Jainkoak guregan jarritako bi almenok sortu digitera. Hitz argi esanda, bi orpo auen gain bira dagi edozein poemaren ateak.

Dantzaketa ez du izan bear poesiak, alakoren baten ezik; noizik-bein, bai ongi datozkigu dantzaldi batzuk ere, erritar bide ta graziz egiñak noski. Lauaxetaren «Arrats-beran» dauzkagunak mota ortakoak dira: arin, labur, jostari, ulert-errezzak. Olan osorik egositako liburu gizen-mardulak, orraitian, ez ote litzaizkigu gogaikarri? Egiazko zentzuak, beraz, erdia eskatzen; au da, lan labur-ariñak, luze-sakonakin neste.

Poesi batzuk beren oparotasunet eragin nai digute. Oien artekoak genitun, adibidez, gerra aurretxoan euskal literaturan gaillendu ta gero, Sevilla-n bizi zalarik, erderara jo zigun Barreroso, errexitxarra, oraintsu Getxo-n illa; ugari ta jator idazten zuen bertsoz ta itz lauz; or orain bi urte ber-argia-tatua dugun «Gazigozoak» idazti atsegina ta «Uztaro» eleberria. Oparoa San Loramendi ere poesi batzuetan, 39 estrosako «Barruntza-leioan» eta 48.-ko «Arrantzalien Arrats-otoitz»-n besteak beste. Lizardi, Orixe, Lauaxeta geienez, ordea, labur-zale ziran.

Itz-mozkorrera gaur beintzat etzaigu laket, bai janari ta edari alegiñean ondu ta gertatuak; irudi-sail errimea jarraika, gaur dirdir-jario ta biar illunoxin, poemak usteko du aurrerantz dijoala, baiña aren ots-doiñu ozena aspergarri zaigu askotan. Gisa ortako poemak ez ote ditugu —zenbaitek diñe— eliz letani bezela?

Beste poeta batzuen lanak, aldiz, ez doaz illunera beren funtsik eza gordezer. Lan auek beti zaizkigu eratz eta eder, leardin eta atsegina. Eder zaiguna, eta egiazki eder dana, gizaldiak joanik ere, ezta ezaintzen, ez ikoltzen; aitz-mokor antzera, ezilkortua dirudi. Buruz ta biotzez sort-azi duguna egiazko izanaz lotu, or edozein olerkiren elburu; au iritxi oi dugu geure batruko kemen-utsaldi labur batez. «Naiko da esakun bat —idazten du mexikotar Oktabio Paz-ek— sua pizteko. Poema ez da hesterik minutua su biziak artua baiño. Ezta itxurtzen aren argia; bere itsura aurkitu du». Ugari ala idor, beraz? Gaurko ago-xuriak berbaroa baiño idorrea gurago.

Darabilgun auzian gu zertan geran jakiteko, jar ditzagun euskal olerkiak, olerkariak eta poesi-lanak argitara ematen dituzten aldizkariak azailluan. Izañ ere, aldia bein, zentzuzki jokatzeko, poliki datorkigu atzean utzi dugun lan-arloari ikusi bat ematea, utsak arteztu ta ederra ugaltzeko asmuz. Era ortan jokatu oi du gure nekazariak, baita lan-garantz jakiña dataman edozein kaletarrek ere. Ainbat astekari ta aldizkari ditugu olerkiak ematen dituztenak. Ez diñot egunkariak, auek ez bait dute amets zotorik argitara atera nai. Egia esan, gure egunkariak ere egin bear lukete alegiñik gai ortan, erria eder-zaletu ta gogoz jantzi dedin, gerra aurretik «Euzkadi»-k eta bestek egin oi zutenez. Nik astero artzen du La Coruña-ko «La Voz de Galicia», biotz onekoren batek bialdua, bere «Cuaderno de Cultura» espainiaraz eta gaillegoz dakarrena, bertsoz ta prosaz ongi sakaturik. Madrid-eko biltzuk ere berdin dagie. Zergaitik ez gureak? Ez al daukagu idazle... Izañ da idazlerik. Baiña auei alamena, ez dituztela beren lanak argitara ematen. Egia orixe dugu.

Olerkariak eta idazleak, ala ere, bere lanak irar-moldetuta ikusi nai ditu; bidezkoa da bere xedeari jarraitzean punparik egin nai ez badu; eztu beretzat bakarrik idazten, erria lan ori irakurri ta ausnartuz, gero ta kultingo gertatu dedin baizik. Poctaren lanak, labur biziak badira batez ere, irakurriak eta ongi eritziak bezin maitatuak izan ohi dira.

Dakusgun, ba, euskal poetak zer dagiten gaur. Idazten ote dute? Maitatuak ote dira? Ba al dute nun argitara eman beren sorpenak? Gaurkoz, azken urteotan plazaraturiko poesi-liburuak albora lagarik, azter ditzagun piz-

kat euskal olerkariei tokia beren orrialdeetan ekintzen dioten aldizkariak, bai egoaldekoak eta bai iparraldekoak. Amaika dira nik une ointan esku artean dauzkadanak. Amaika auetatik gaienok poesi-leiak joak dituzu, olerki-kezkaz bizi direnak. Labur baiña, bijoaz emen banaka.

OLERTI. Aurrelari, jakiña, berau ipini bearko, zuzen eta bidezko baita. Uneoro paketan utzi ez dioten arren, 1959-tik ari izan da eder-lanean, eta diardu gaur ere. Izañ ditu, ezin ukatu, oztopoak gunitik eta beetik, arazo garrantzitsu guztiak izaten dituzten oztopoak ain zuzen; baina denak asperrimendu gauza. Aurreko aleetan esana ostera ere ez errepikatzearen, bego emen argi esanda, olerki-exparruan lanik sendo ta gogotsuena osatua. OLERTI dugula. Egia aitoritzeko, leen lau zenbaki ziran urtero, orain ale bakarra dugu. Azken urteetako aleok, ala ere, bakarrak izanik ere, mardulmardulak dira, egiazko euskaltzale danak ezetsi eziña. Lau sail danzka: 1) Poesi jatorra; 2) Itzulpenak; 3) Bertsolariak, eta 4) Iratiak. Edozem idazlek, ikusten danez, aukera du nai duen gaitan bere eder-sena iruli ta gainazpikatzeko.

KARMEI. Neuk 1949an antolatu ta urrengoko urtean, karmeldar Guitaren mende-burua zala zio, argitaratu zuena. Leen zenbakitik gauzartea, konta ezin-ala poesi eman ditu argitara. Ain zuzen, lenengo urteetan ere olerki asko artzen ditulako. Karmel-en geigarri legez, sortu nuen OLERTI Biok dira, ba, berberaren kimuak. Biei opa diet bizitzaldi luze mardula.

ZER. Bizkaiko aldizkari begikoa, Bilboko «Euskerazaleak» sortua ta Martin Olazar langille erneak aurrera eramana. Ementxe dator illero-illero poesi-mordoa. Mai gaiñean dut azken banakoa, 1986-ko bagillekoa, eta berton dauzka zu beste aleetan legez sei oler-lan heintzat, Paulin, Bidaguren eta Aboitz-ek euskal-senez maminduak.

KANDELA. Gasteiz-en asia ta jatraitua. Gaur ere bai? Ez dakit, txilda zitzaitzula Donostia-ko «Argia»-n irakurri bait nuen. Ez nuke orren zerenetzean gordetzerik. Dana dala, Gasteiz-en agertzen zan, eta begien uurrean orain daukadanak, au dujo: «2. urtea 10. zka. 1984ko maiatz». Idazleleon lanak dakarzki: Xabier Etxaniz, Tere Irastorza, Manu Lopez, Yulen Arriolabengoa, Giuseppe Arroyo, J. Iñaki Iasa.

Gazte talde batzuk, bostek zeinuki, eman zion asiera. Taberna baten bilbotzen ziran eurak, Alzainen etxeak, eta ementxe odatzetan zituzten beren euskal lanak, tabernak tabernako mahiak direlako —idatziko dute— literaturgile intsisten anomiatan zintzo gorde dituzketen bakarrak. Zergaitik izan ori? «Literatura taldean sorta zenean —idatzien oraindik— partu zelako eta taldearen lanak, egunero, astero, mantentzen duelako pizturik. Kandlerioan elkar-ikus-hizketak mantentzen dute pizturik KANDELA. Aldizkaria gure notiaren agiria duzu, hesterik ez, bagarela adierazteko».

Alkar-lana nai zuen eta alaxe egin zuten, bakoitzaren lanen akatsak atindu, kritikak eginez, poesiak idaroki ta eztabaidatuz, itzulpenak obetu. Eta zergatik itzali ote? Asto ederrez adoretsu asi arren, hester porrota. Zer dala-ta ola? Itzupenik ezak dakin porrota. Erresegia bari gara gaur

Otren ondorioa; asmo bikaiñak sortu arren, aldatz-gora egiten zaigu artutako erabakia azkeneraino eraman-sztea. Geurekoak gara oso, beste aldetik, geurea bakarrik nai dugu; gaur nai duguna, gaiñera, baiar ez dugu nai. Urteetan gora goazenok ere, gaitz oietan edanak gara, baiña iraupen kementsuak azpiratu zizkigun ezindazunak. Bada oindio beste arrazoitik ere, porrot era-giten duenik.

SUSA-k Donostiako zoko batean du kabia undik, bai datorkit. Emen daukadana, berriz, igaro maiatzean Durangoko euskal Liburu azokan Itxaro Borda-k eskuratu zidan «The Susa News» deritzana dut. Euskal erriko edozein euskalgintza, kulturgintza ta iraultza urbilari dagozkien gauzetan buruz belarri sarturik dabilen talde batetik osatua da. «Duela —diosku— sei-zazpi bat urte aldizkaria ateratzen hasi ginonetik, eta duela pare bat liburuak argitaratzeari ekin genionetik, uste baino itzuli gehiago eman dituzte gure xedeak, esan nahi bait urtetik urtera koxka eta kale kantoi berriak deskubrituz joaten zarela».

Nire asmorako emen ere agertzen dira olerkiak; zenbakj ontan bi poema dazukat, Patxi Aizpurua-ren «Udazkeneko hegoaize zakarrak» eta Omar Nabarro-ren «Badakizu, Benerice». Biak poliki taxtuak.

TTU-TTUA. Literatur aldizkaria. Arnasa zabal aundikoa, nik uste. Bilbo-n ateratako au: 1985-ko udazkeneko 0,5-0,6 zenbakiak deritzana daukat eskuetan. 64 orrialde. «Hau duk hau poesia!» oiu zabal barrian. Aurkibidea onela: «POESIA: 4-Idatzitakoa. Imanol Goienaga; - Gaua begiratzen. Amaia Iturbide; 10-Atzo esan behar nizkizunak. Iñaki Goitiolita; 12-Tristura. Garaiko Jaun; 13-Poemak. Roman Utretx; 19-Poemak. Heusse. Narratiba: 22-Demagun. Iñigo Barandiaran; 25-Hiru ipuin lizun. Iñaki Bernabea; 28-Lispeth. Rudyard Kiping. Itzul: I. Zubiria; 34-Musika-eskola. Jon Updike. Itzul: I. Zubiria. SAIOA: 41-Jonesco. Zentzugabekeria zena iduna. Joanes Urkijo. POESIA: 45-Poemak. Maite Urkia; 46-Poemak. Karlos Ispizua; 50-Historia do Rock and Roll A.R. Reixa. Itzul: Joanes Urkijo; - Poemak. Anna Ajmátova. Itzul: Laura Mitegi; 60-Mateo M. Manzana. Omar Nabarro.

Guztira amazortzi poema jator, politak eta zerbait diotenak. Narratzaileekoa, modernoak oso. Saioa, berdin. Irugarren moltzoko poemak, jatorrak; itzulpenak ez dute akatsik. Aldizkari au ere itzali daña, penititzailea dute.

IDATZ ETA MINTZ. Literatura atalen sorta. Urte batzuk dira. Bilboko «Labayru Ikastegia»-k ateratzen du, Adolfo Arejita, Jesus A. Etxezarraga ta Jon Kortazar aolku emaille ta Maya Agiriano, Pedro Zarzbeitia ta Juan A. Zubikarai lankide dirala. Poesi jatorrak, zaarrak eta itzulpenak agiri zaizkigu berton; jator edo originalak, B. Zupiriaren «Hutsune bat sumatzen dut». 36 bat aapaldiko poema eta Txantxata-ren «Olerkia»; aintzianako bertsoak. Arijitak bildutako kopla eta errokantzeak, eta itzulpenak, Bingen Zupiriak euskeraz jarritako Pablo Neruda-ren «Ozkorrian ene zeukan...» Erpin-erpiñeko gaurkotasuna darion aldizkari apaiña.

IHINTZA. Irun-go La Salle-enekoak argitaratua. 1985-eko martxoan 6.zenbakia daukat emen. Lerduna oso izkiz eta margoz. Artikuluak ederrenetan pentzatu ta biotz-suz kiskaliak, esku mee-siñez egiñiko dibujoz apain Itz-lauzko lanak, ipuin eta barne-ikara, oso ziztagarriak, gure euskerari eskeinik ez gutxi. Bertsoei gagozkiela. Bertsolari eskolakoak. Alberto Basko-ren «Hotz», G. Zelaia-Iokin Otaegi-ren «Gibelsalasa». Patxi Ezkinga-ren «Neguko Ekaina», Rikardo Fuster-en «Azken tantak utzi du bere usain goxoa belarrean» eta Romualdo Katarain-en «Ihintz titanita batzuk», gogoz irakurtzen dira. La Salletar gazteak aspaldi dabiltza, irmo ta kementsu. Itzurtza-ko seme leial Bitaño-k eta donostiar Iñaki Olabeaga anaiak urratu riko ildo olerkitsutik barrena.

Eta, amaitzeko, mugaz andiko beste irutok:

HERRIA. Asteroko au zintzo doa bere 1857-garren zenbakian. 1985-eko ekainaren 12-koa daukat aurrean. Pierre Lafittek eta onen inguruko euskaltzaleak sortu zuten Lapurdi, Baxenabarria ta Zuberoko euskaldunak zer irakurri euki zezaten. Eta astez aste ta urtez urte bultzatu ta azaldu izan dute. Iñoi txepeldu gabe, aitor bearko, beti zintzo ta ederki; gaur egundo baiño dotoreago.

Olerkari ta olerki-zale aundi genduan P. Lafitte. Beraz, leenengo aletik nsi zitzaizkigun «Herria»-ren aldeak olerkiz dotoretzen. Ondoren, zorabia gabe, makinia bat bertso eder agertu izan da; mordoak bai, batzuk jatorrak, idarzi barriak, labatik arakoak, eta beste batzuk, aintzina bateko or-emen jasoak. Leial jokatua dugu orainetsu emendu duten Panpilli; azken zenbakian ere, orduz «Maitin oihore» deritzana. Bederatzi aapaldi ditu, zortzikoa nagusitan. Oso, erakus-eredu leiez, leenengo estrofa:

Agor, oñean ta horri zegoen zaintzat, Senpere;
Bosca oñean zegoen hizkuntza gurea, oñorrak gare;
Berrukotzak, lasturak, hizkuntza lehena, lehengi izan dire.
Maitin oihoreko leioi zegoen zaintzak oñore.

Oñor, oñean ta horri zegoen zaintzat, sen... zan dizkigu beti «Herria»-k.

EDIZKARIA. Bertsolari ateratzen dugun aldizkaria. Arasara egin, Iñaki Urtaranak numerua egokitu zait, 1985-ko uztaila-istuaren 30. urtekoak. Begoñ abuztu Iratxeder olerkari fin-siñak zuzendatzeari. «Otxilatu» sinbolo gai jakingarri ta goxoz aberats. Ale guztietai danzkaru lau-bost poesi eder, eta marrazki begasegarriak ugari. Zuzendarria ta irarkolaren arduraduna, biak dira eder-sen aundikoa gizasemeak. Eta, betik ere, nolako zugaitza alako fruitua.

Toki oba-eziña Beloke otoitz eta eder-lanetako. Ortan dute ziurki aita ta anai beneditarrak egiazko anaitasuna eta «saindu-tasun eta bozkario iturria». Beloke-ren uelta, beraz, unikigarririk izan bear ezinbestean, nik uste. Ale onetan idazten dute baitik

bat Iratzeder, Aita Martin Sein, J.O. eta J. Iturrioz jesuitak. Teatrua ta olerkia lantzen du Iratzeder-ek, mugaz andiko olerkigintzari eder bezin zintzo atxikia.

MAIATZ. Osorik or-or poesiari emana. Iru illabetekoa. Nik 1986-ko alea daukat eskuetan. Amaikagarren zenbakia. Baiona-n agertzen da, an inguruko euskal idazle ta poetak era-tua. 56 orrialde. Ale ontan idazten dutenak: Auxtin Zamora, Jeanne Etxezahar Monteil, Arantxa Urrutabizkaia, Jean Louis Cayssade, Tere Irastorza, Mayi Palot, Itxaro Borda, Kristian Andres, Aurelia Arkotxa, Gotzone Sestorain, Peio Xarriton, Zesar Pavese, Luzien Etxezaharreta, Ana Rossetti, Marisa Gutierrez eta Eñaut Etxamendi. 24 bat olerki guztira.

Oraindik goi-maillaraíño iritxi ez bada ere, gero ta gaillenduagoz dijoa. Idazle auek oindio gazte diran ezkerro, itxaro dugunez, goi-goi jarriko zaizkigu laister euskal Parnasoan.

Beste aldizkari batzuk ere, «Aranzazu», «Pamiela», «Argia» eta abar, aintzat artzen dituzte olerkiak. Baiña aipatu auek dira nik gaur pizkat egurastu, galbaitu ta aztailluan pisutu nai izan ditudanak. Zeñek daukan balio ta azta geiago ikusiz, bear bada. Epaikari ona da aldia: astekari ta aldizkari, luzez jardunik, uzta ederra eman dute dagoneko; beste batzuk asi-barri dituzu oraindik, geroak du beraz itza. Saia bedi bakoitzaz bere ekinéan, gure hizkuntza gaixoari arnasa eman gurarik.

AITA ONAINDIA